

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
7 Ув. 327/17
27.03.2018. године
Б Е О Г Р А Д

Управни суд, у већу састављеном од судија: Душанке Марјановић, председника већа, Весне Лазаревић и Гордане Гајић Салзбергер, чланова већа, са судским саветником Мирјаном Савић, као записничарем, одлучујући по приговору Ј. И. из Н. С., Улица ..., коју заступа Мироје Јовановић, адвокат из Новог Сада, Улица Васе Стајића бр. 15, изјављеном против решења Управног суда III-4 У. 17540/16 од 28.08.2017. године, у правној ствари оцене докторске дисертације, у нејавној седници већа, одржаној дана 27.03.2018. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ приговор Ј.И. из Н.С. изјављен против решења Управног суда III-4 У. 17540/16 од 28.08.2017. године.

Образложење

Решењем судије појединца III-4 У. 17540/16 од 28.08.2017. године одбачена је тужба тужиле Ј. И. из Н. С., поднета против Наставно-научног већа Економског факултета у С., ради поништаја одлуке од 10.11.2016. године, на основу члана 26. став 1. тачка 2. Закона о управним споровима. Наведеном одлуком, донетом на 13. седници Наставно-научног већа Економског факултета у С., Наставно-научно веће је усвојило Извештај Комисије за изјашњавање о наводима из приговора на докторску дисертацију “Стратегија управљања ликвидним потенцијалом банке у земљама Западног Балкана”, студента докторских студија Ј. И., који је саставни део одлуке. Суд је стао на становиште да оспорена одлука, којом је усвојен Извештај Комисије за изјашњавање о наводима из приговора на докторску дисертацију тужиле, не представља акт из члана 3. и 4. Закона о управним споровима, чија се законитост оцењује у управном спору, због чега не постоје процесноправни услови за вођење управног спора.

Против наведеног решења тужила је благовремено дана 08.09.2017. године изјавила приговор посебном већу Управног суда, сматрајући да је донето решење незаконито због погрешне примене материјалног права. По ставу тужиле, оспорена одлука којом се усваја Извештај Комисије који се тиче докторске дисертације тужиле, представља акт који утиче на правни интерес тужиле, јер би једна од насталих последица по тужилу могла бити губитак права на одбрану докторске дисертације. Стога сматра да тужила на основу одредбе члана 198. став 2. Устава Републике Србије,

одредбе члана 3. Закона о управним споровима, члана 86. став 4. Закона о високом образовању (“Службени гласник РС” бр. 76/05...87/16), који прописује право студента на жалбу због необјективног оцењивања, и члана 80. став 3. Статута туженог факултета, који такође прописује да студент има право на жалбу Наставно-научном већу, између осталог, и због необјективног оцењивања, да тужила има право на вођење управног спора против тужбом оспорене одлуке. У супротном би тужили било ускраћено право на приступ суду. Позива се и на становиште Европског суда за људска права да претерано формалистичко тумачење спречава одлучивање о меритуму жалбе, што може да повреди право на приступ суду. Сматра да се у конкретном случају ради о праву на објективно оцењивање прописаним законом и статутом. Предложила је да суд одржи усмену јавну расправу, уважи приговор и поништи решење о одбацивању тужбе.

У допуни приговора од 27.11.2017. године тужила објашњава све повреде закона, осталих општих аката Универзитета у Новом Саду и правила докторских студија учињених на њену штету. Сматра да је дошло до директног кршења процедуре и закона, када је Наставно-научно веће на седници донело одлуку да одбије Извештај Комисије чији су чланови позитивно оценили докторску дисертацију, не дозвољавајући члановима комисије да се писмено изјасне о наводима приговора и када је на седници донета одлука да Наставно-научно веће формира нову комисију, која ће се изјаснити о приговору. Нова комисија, која је незаконито формирана да се изјасни о наводима из приговора, у свом изјашњењу не образлаже нити наводи разлоге да ли се извештај о докторској дисертацији усваја, одбија или враћа на допуну, односно измену.

Након оцене навода приговора и решења Управног суда III-4 У. 17540/16 од 28.08.2017. године, сагласно одредби члана 27. став 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, бр. 111/09), посебно веће Управног суда је нашло да приговор није основан.

Према стању у списима и образложењу побијаног решења, тужила је тужбом поднетом Управном суду 06.12.2016. године оспорила законитост одлуке Наставно-научног већа Економског факултета у С., донете на 13. седници одржаној дана 10.11.2016. године, тачком 6, којом је Наставно-научно веће усвојило Извештај Комисије за изјашњавање о наводима из приговора на докторску дисертацију под називом “Стратегија управљања ликвидним потенцијалом банке у земљама Западног Балкана”, која је саставни део одлуке. Полазећи од одредбе члана 33. став 3, 4. и 5. и одредбе члана 34. став 1. Правилника о докторским студијама Универзитета у Новом Саду, и одредби члана 3. и 4. Закона о управним споровима, решењем судије појединца, донетим на основу члана 26. став 1. тачка 2. Закона о управним споровима, тужба је одбачена, са образложењем да оспорена одлука Наставно-научног већа о усвајању Извештаја Комисије за изјашњавање о наводима из приговора на докторску дисертацију тужиле, не представља акт којим се одлучује о одређеном праву или обавези тужиле из члана 3. и 4. Закона о управним споровима, о чијој се законитости одлучује у управном спору, већ се ради о акту правне технике донетом у спровођењу овлашћења надлежног већа факултета, због чега не постоје процесноправни услови за вођење управног спора.

По оцени посебног већа Управног суда, правилно је побијаним решењем одбачена тужба поднета против одлуке Наставно-научног већа Економског факултета у С., којом је усвојен Извештај Комисије за изјашњавање о наводима из приговора на докторску дисертацију тужиле, јер и по становишту посебног већа суда, тужбом оспорена одлука Наставно-научног већа не представља акт из члана 3. и 4. Закона о

управним споровима, чија се законитост оцењује у управном спору. Ово стога што оспорена одлука нема карактер управног акта из члана 3. став 1. у вези са чланом 4. Закона о управним споровима, јер не представља коначни појединачни правни акт којим је надлежни орган, непосредном применом прописа, решавао о одређеном праву и обавези тужиле у управној ствари, већ се ради о одлуци донетој поводом Извештаја Комисије Наставно-научног већа о основаности приговора изјављеног на докторску дисертацију тужиле. Оспорена одлука из већ наведених разлога не представља ни коначни појединачни акт из члана 3. став 2. Закона о управним споровима, нити је законом предвиђена судска заштита у управном спору.

Са наведених разлога, посебно веће Управног суда је оценило неоснованим наводе приговора, којима се указује да оспорена одлука Наставно-научног већа има карактер акта чија се законитост оцењује у управном спору, због чега су неосновани наводи тужиле да јој је одбацивањем тужбе ускраћено право на приступ суду.

Посебно веће суда је ценило и навод приговора којим се указује да оспорена одлука представља акт који утиче на правни интерес тужиле, јер би једна од последица могла бити губитак права на одбрану докторске дисертације, али је нашао да су ови наводи без утицаја на оцену законитости побијаног решења код изнетог правног становишта суда. При томе, из списка предмета произлази да је ранијом одлуком Наставно-научног већа од 26.08.2016. године, донетом пре тужбом оспорене одлуке Наставно-научног већа од 10.11.2016. године, већ одбијен Извештај Комисије о оцени докторске дисертације тужиле, на шта тужени указује у одговору на тужбу и тужилца – подносилац приговора у допуни приговора од 27.11.2017. године. Остали наводи приговора су без утицаја на законитост побијаног решења.

Посебно веће Управног суда одлучило је о приговору без одржавања усмене расправе, у смислу члана 27. став 2. Закона о управним споровима, имајући у виду да у конкретној ситуацији није потребно непосредно саслушање странака ради утврђивања чињеничног стања на усменој расправи.

Са изнетих разлога, Управни суд је одлучио као у диспозитиву решења, применом одредбе члана 27. став 3. Закона о управним споровима.

РЕШЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 27.03.2018. године, 7 Ув. 327/17

Записничар
Мирјана Савић,с.р.

Председник већа-судија
Душанка Марјановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

БТ